

عنوان مقاله:

چرا معجزه راه مناسبی برای اثبات صدق دعوی نبوت نیست؟ (با نگاهی به دیدگاه غزالی، ابن رشد و ملاصدرا)

محل انتشار:

پژوهشنامه فلسفه دین، دوره 21، شماره 1 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسنده:

سعید انواری - دانشیار گروه فلسفه، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

چنان که در علم کلام مشهور است، پیامبران با آوردن معجزه نشان می دهند که در دعوی خود صادق اند و فرستاده حقیقی خداوند به شمار می آیند. در مقابل این نظر مشهور، عده ای از اندیشمندان معجزه را راه مناسبی برای اثبات صدق دعوی نبوت به شمار نیاورده اند. چنان که حکمایی همچون ملاصدرا، غزالی، ابن رشد، عبدالرزاق لاهیجی و ملاحادی سبزواری معتقدند که مومن حقیقی ایمان و یقین خود را بر دیدن معجزه عملی از پیامبر بنا نمی کند و دینی را که حاصل معجزه باشد دین انسان های عامی دانسته اند. از نظر ایشان معجزه نمی تواند برای ما یقین عقلانی ایجاد کند و تشخیص معجزه نیز از سحر و شعبده دشوار است. در این مقاله پس از بیان دیدگاه ها و دلایل مخالفان معرفت بخشی معجزات، اشکالات دیگری مانند متواتر نبودن گزارش های معجزات، منحصر بودن گزارش های معجزات به حامیان آن دین، عدم ارائه ملاک عملی برای تشخیص معجزات، قابل اثبات نبودن ادعای مطابقت معجزات با فنون زمانه و امکان ارائه تفسیرهای طبیعی از معجزات، مطرح شده و سپس راه صحیح شناخت انبیاء، که نزدیکی و تشبه روحی به ایشان و بررسی معارف الهی آنان است، ارائه شده است. بر این اساس، نشان داده شده است که معجزات نقل شده در ادیان فاقد کارکرد کلامی مورد نظر متکلمان هستند.

کلمات کلیدی:

معجزه، ایمان، عقلانیت، غزالی، ابن رشد، ملاصدرا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1662987>

